

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 07 martie 2012 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2014, declarat de inculpații:

Brînză Anatolie Victor, născut la 26 aprilie 1987, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Băcioi Noi 14/3, ap. 75;

și

Brînză Iurie Victor, născut la 10 iunie 1988, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Băcioi Noi 14/3, ap. 75;

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 16.07.2012 – 07.03.2013;*

- *instanța de apel: 18.05.2013- 30.01.2014;*

- *instanța de recurs: 16.04.2014- 18.06.2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 07 martie 2012 Brînză Anatolie Victor și Brînză Iurii Victor au fost recunoscuți vinoveți și condamnați în baza art.152 alin.(2), lit. e) Cod penal la cîte 3 (trei) ani închisoare.

În temeiul articolului 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de cîte 2 (doi) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că la 05.11.2011, aproximativ la orele 21.30, Brînză Anatolie împreună cu Brînză Iurii, aflîndu-se în curtea casei amplasate pe str. Băcioii Noi, 14/1, mun. Chișinău, au inițiat un conflict cu Arnăut Sergiu și ca rezultat Brînză Anatolie a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul peste față, după care Brînză Anatolie, continuînd acțiunile sale criminale, împreună cu Brînză Iurii au aplicat lui Arnăut Sergiu mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico - legală nr.3079/D, fractura coastei a X pe dreapta, edem al

țesuturilor moi și echimoză pe cap, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămare corporală medie, iar la intervenția lui Arnăut Alina și Scurtu Parascovia de a întrerupe acțiunile agresorilor, Brînză Iurii le-a aplicat cîte o lovitură cu piciorul în regiunea abdominală, cauzîndu-le dureri fizice.

2.1. Fapta constatată de prima instanță este calificată în baza articolului 152 alin. (2) lit. e) Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvîrșită de două persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpații Brînză Iurii și Brînză Anatolie, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În susținerea apelului s-a invocat, că urmărirea penală și acumularea probelor au fost efectuate unilateral, superficial și nu s-au soldat cu stabilirea adevărului real și cert, iar acuzațiile înaintate inculpaților Brînză Iurie și Anatolie nu și-au găsit confirmarea atît la urmărirea penale cît și în cadrul cercetării judecătorești.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2014 s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de către inculpați și menținută sentința .

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța soluționînd chestiunea cu privire la judecarea apelului în absența părții vătămate Arnăut Sergiu, inculpaților Brînză Iurii și Brînză Anatolie, care fiind legal citați, nu s-au prezentat în ședința de judecată și n-au înștiințat instanța de apel despre motivele absenței, conform articolelor 319, alin.(5) și 312, alin.(5) CPP, a dispus judecarea apelului în absența acestora, interesele inculpaților fiind reprezentate de avocații Slabu Viorel și Scripnic Roman.

Instanța de apel a constatat că starea de fapt și drept stabilită de către instanța de fond concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, care au fost obținute legal și apreciate conform prevederilor art. 101 CP acestea fiind:

- *declarațiile părții vătămate Arnăut Sergiu David, date la urmărirea penală și în instanța de fond (f.d.30-31, 201-202);*

- *declarațiile martorului Arnăut Alina Andrei, date la urmărirea penală și în instanța de fond (f.d.39-40, 203-205);*

- *declarațiile martorului Scurtu Parascovia Efim, date la urmărirea penală și în instanța de fond (f.d.41-42, 206-207);*

- *declarațiile martorului Chiorescu Irina, date la urmărirea penală și în instanța de fond (f.d.43, 214-216);*

- declarațiile martorului Bulat Larisa, date la urmărirea penală și în instanța de fond (f.d.44-45, 210-211);

- informația prezentată de Spitalul de Copii nr.1, din care rezultă, că Arnăuț Alina a fost spitalizată prin intermediul serviciului AMU, în secția patologia sarcinii nr.11, cu diagnosticul „Sarcina 34-35 săptămâni”, iminență de naștere prematură, cicatrice pe uter”. La examinarea pacienta a comunicat că, a fost lovită de un vecin într-o ceartă. La insistența pacientei, motivînd că, acasă a rămas un copil minor de un an de zile, Arnăuț Alina a fost externată (f.d.101-103);

- procesul - verbal de confruntare dintre Brînză A. și Arnăuț S., din care rezultă, că a fost maltratat de către frații Brînză A. și Brînză Iu. (f.d.67-68);

- procesul - verbal de confruntare dintre Brînză I. și Arnăuț S., din care rezultă, că a fost maltratat de către frații Brînză A. și Brînză Iu. (f.d.73-74);

- procesul - verbal de confruntare dintre Brînză A. și Arnăuț Alina, din care rezultă, că soțul Arnăuț S. a fost maltratat de către frații Brînză A. și Brînză Iu. (f.d.71-72);

- procesul - verbal de confruntare dintre Brînză I. și Arnăuț Alina, din care rezultă, că soțul Arnăuț S. a fost maltratat de către frații Brînză A. și Brînză I. (f.d.71-76);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 5796 din 07.11.2011, din care rezultă, că în rezultatul examenului medico-legal la cet. Arnăuț S. și documentelor medicale prezentate s-a constatat fractura coastei a X-a pe dreapta, edem al țesuturilor moi și echimoză pe cap, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent - dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestuia criteriu, în comun se califică ca vătămări corporale medii (f.d.36);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 3079/D din 23.11.2011, din care rezultă, că la cet. Arnăuț Sergiu, în urma cercetării medico-legale a datelor documentelor medicale, s-a constatat: fractura coastei a X-a pe dreapta, edem al țesuturilor moi și echimoză pe cap, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent - dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestuia criteriu, în comun se califică ca vătămare corporală medie (f.d.37).

Instanța de apel a reiterat, că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare, iar nerecunoașterea vinei de către inculpați nu echivalează cu achitarea acestora, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, au dovedit cu certitudine săvîrșirea infracțiunii imputate de către inculpați.

La stabilirea pedepsei s-a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61, 75, 90 Cod penal, astfel, pedeapsa fiind aplicată în limitele prevăzute de lege.

5. Împotriva hotărârilor menționate, inculpații Brînză Iurii și Brînză Anatolie au declarat recurs ordinar invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului se invocă:

- partea acuzării nu a reușit să prezinte suficiente probe care ar confirma cu certitudine că anume ei au comis infracțiunea;

- instanțele de judecată nu au acordat deplină eficiență prevederilor art.26 p.3 art.27, 99-101 Cod de procedură penală, nu a cercetat probele administrate sub toate aspectele, nu le-a verificat, nu le-a dat aprecieri la justa lor valoare, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate, martorului Arnaut Alina și Scurtu Parascovia, iar declarațiile martorului Bulat Larisa au fost apreciate incorect, deși sunt cele mai veridice și confirmă că inculpații nu au aplicat lovituri părții vătămate;

- nu au avut nici un motiv pentru a-i aplica leziuni corporale părții vătămate, toate leziunile corporale depistate la partea vătămată au fost provocate de către soția acestuia cu o bătă;

- partea vătămată când era lovită, avea scurta trasă pe cap, astfel presupune că inculpații i-au aplicat lovituri, nu a indicat concret cine l-a lovit și i-a fracturat coasta.

5.1. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru respingerea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece probele administrate la caz dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților, iar motivul invocat de inculpați referitor la aprecierea probelor nu este prevăzut pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurenții solicită achitarea din motiv că *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fata lor nu întrunește elementele infracțiunii, încadrarea greșită a acțiunilor, erori prevăzute la pct.6), 8) și 12) alin.1) art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt referindu-se la dezacordul cu aprecierea probelor.*

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorii recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or, instanța de apel a verificat

legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind respectate prevederile art. 413,414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificîndu-le și apreciindu-le just, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punctul de vedere al coroborării lor și în mod întemeiat a confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute la art.152 alin. (2) lit. e) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvîrșită de două persoane.*

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța de apel în decizie a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză și toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat, argumentînd detaliat și aplicarea pedepsei.

În recurs, recurenții invocă absolut aceleași motive ca și în apel și la care, după cum rezultă din textul hotărîrilor contestate, s-a dat răspuns, inclusiv ce ține de declarațiile martorului Bulat Larisa și Chiorescu Cristina, care și-au modificat declarațiile în cadrul instanței de fond, iar contradicțiile în declarațiile ultimelor instanțele le-au considerat ca o încercare de a ușura situația inculpaților, fiind modificate și din teama de răzbunarea din partea inculpaților, situație ce rezultă din declarațiile acestora date în cadrul urmăririi penale, care au menționat că „..... *solicite ca pe viitor să nu fie invitați pentru a da declarații și despre cele declarate solicită să nu afle inculpații, care au o reputație negativă și că pricep riscul unei răzbunări din partea lor.*”(f.d.43-44).

Prin urmare, Colegiul conchide, că instanțele de judecată corect au pus la baza hotărîrilor declarațiile martorilor menționați mai sus, date în cadrul urmăririi penale, care au fost audiați în condiții de confidențialitate, în absența inculpaților cu respectarea procedurii penale, care sunt în coroborare cu declarațiile părții vătămate Arnaut Sergiu, martorilor Arnaut Alina și Scurtu Parascovia și probele enumerate la **p. 4.1** a prezentei decizii, confirmîndu-se cu certitudine că între inculpați și partea vătămată a avut loc o cerată care a generat într-o bătaie cu implicarea martorilor Arnaut Alina și Scurtu Parascovia, motivul fiind că partea

vătămată le-a făcut observație inculpaților când aceștia îl băteau pe un alt băiat necunoscut.

Colegiul nu v-a reține nici argumentul recurenților referitor la faptul că toate leziunile corporale depistate la partea vătămată au fost provocate de către soția acestuia cu o bătă, deoarece acest fapt nu a fost confirmat prin probele administrate la caz.

Nu și-a găsit confirmare nici argumentul recurenților referitor la faptul că partea vătămată când era lovită, avea scurta trasă pe cap și nu a indicat concret cine l-a lovit și i-a fracturat coasta, presupunând că a fost lovit de către inculpați, deoarece partea vătămată fiind audiat a confirmat: „...că am fost lovit în primul rînd de către Brînză Anatolie, cu pumnul în față, la care eu i-am răspuns....., drept rezultat s-a apropiat și Iurie, mi-au tras ambii scurta peste cap și au început să mă lovescă cu pumnii și picioarele peste tot corpul....” (f.d.30-31). Prin urmare careva presupuneri din partea pătimitului nu s-au stabilit, deoarece pînă a fi trasă scurta peste cap acesta mai întîi a fost lovit de unul din inculpați, ulterior apropiindu-se și al doilea inculpat, fiind trasă scurta peste cap și lovit în continuare de ultimii.

Colegiul reține că recurenții critică hotărîrile atacate, considerînd că acestea au preluat ca probe declarațiile părții vătămate și a martorilor la care s-a făcut referire mai sus. Referitor la faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, Colegiul menționează că, în conformitate cu art.93 alin.(2) CPP, declarațiile inculpatului și ale părții vătămate se consideră probe egale; legea nu stipulează că depozițiile părții vătămate au prioritate față de cele ale inculpatului. Instanța de judecată, avînd în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probelor prezentate de părți, în egală măsură, ca ulterior să le dea acestora o apreciere obiectivă, sub toate aspectele.

Colegiul consideră, că în speță instanțele de fond au respectat această obligație, au apreciat în mod obiectiv declarațiile părții vătămate și ale inculpaților, care și-au găsit confirmare prin alte probe, cum sînt declarațiile martorilor Arnaut Alina, Scurtu Parascovia, Bulat Larisa și Chiorescu Cristina, în ședința instanței de fond divergențe a conținutului acestora nu au fost stabilite.

În virtutea celor menționate, Colegiul reiterează, că instanța de apel, printr-o apreciere justă a probelor, corect a menținut hotărîrea instanței de fond, iar motivele aduse de recurent precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală. Cu atît mai mult, aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărîrii judiciare.

Avînd în vedere cele menționate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei. Botanica, mun. Chișinău din 07 martie 2012 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2014, declarat de inculpații Brînză Anatolie și Brînză Iurie, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 16 iulie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu